

↳ PJESNIČKI SUSRETI „RIJEKA, ŠUMA, NEBO“, PILJENICE 2014.

1

Božica Brkan (dolazi s mužem)

Božica Brkan, (Okešinec, Moslavina, 10. veljače 1955.) hrvatska je književnica i novinarka. Živi u Zagrebu. Piše standardnim hrvatskim književnim jezikom i kajkavskim – moslavačkom kekavštinom.

Životopis

Osnovnu školu i gimnaziju završila u Križu. Na zagrebačkome Filozofskom fakultetu diplomirala je komparativnu književnost te poljski jezik i književnost, a diplomantica je i novinarstva na Fakultetu političkih znanosti. Tri desetljeća radila je kao profesionalna novinarka, kolumnistica i urednica („Vjesnik“, „Večernji list“) u različitim medijima. Osobito su je zanimala teme vezane uz komunikaciju, tržište i baštinu. Predavala je stilistiku u medijskoj komunikaciji na komunikologiji na Hrvatskim studijima (2009.—2011.). Osnivačica je, urednica i autorica internetskih magazina Oblizeki ^[1] i Živi selo. ^[2]

Članica je Društva hrvatskih književnika i Hrvatskoga novinarskog društva te suosnivačica Hrvatske udruge potrošača i Hrvatske udruge za odnose s javnošću.

Poezija i proza višekratko joj je nagrađivana i objavljivana u različitim časopisima, zbornicima i antologijama od 1968.

Bibliografija

Objavila je samostalne knjige:

- zbirku kajkavskih pjesama „**Vetrenica ili obiteljska arheologija**“ (1990.), * izbor novinskih feljtona „**Enciklopedija špeceraja**“ (1990.),
- roman „**Lift ili politička melodrama**“ (1993.),

- zavičajnu čitanku „**Oblizeki – Moslavina za stolom**“ (2006.),
- knjigu pjesama „**Bilanca 2.0, odabrane ljubavne i ostale štokavske pjesme**“ (2011.),
- knjigu pjesama „**To Toni – Molitva za tihi sućut**“ (2011.),
- knjigu pjesama „**Pevcov korak (kajkavski osebušek za eu)**“ (2012.),
- roman „**Rez / Leica-roman u 36 slika**“ (2012.)^[3] ^[4]
- knjigu pjesama i odabrane proze s opsežnim rječnikom „**Kajkavska čitanka Božice Brkan**“ (2012.).

Pod pseudonimom Bianca Brandon objavila je niz visokonakladnih ljubica.

Urednica je i knjige „**Ah, taj hrvatski! / Jezični savjetnik za svakoga**” Maje Matković (2005.), te suradnica na projektima: „**Hrvatski leksikon**” Naklade Leksikon i Leksikografskoga zavoda Miroslav Krleža (1997.), „**Hrvatska-Turistički vodič**” (na hrvatskom, engleskom i njemačkom; Leksikografski zavod Miroslav Krleža i Masmedia, 1998.), „**Croatie**”/„**Hrvatska**” (vodič na francuskom i hrvatskom, Gallimard i HIKZ, Paris i Zagreb, 1999.). Autorica je, koautorica i urednica časopisa i knjiga različite tematike, a među ostalim i četrdesetak visokonakladnih i na svjetske jezike prevedenih kuharica („**Hrvatska za stolom**“, „**Slastice u Hrvata**“, „**Mediteran za stolom**“ itd.) i drugih knjiga, posebnih publikacija i časopisa te internetskih portala, koji promiču svakidašnju kulturu stola. Među ostalim, puno je desetljeće bila scenaristicom Vegetina TV-serijala „Male tajne velikih majstora kuhinje”.

Nagrade i priznanja

- Dobitnica je nagrade novinske kuće Vjesnik za mlade novinare „**Zvonimir Kristl**” za reportažu (1980.),
- godišnje nagrade Hrvatskoga novinarskog društva „**Marija Jurić Zagorka**” za najbolje uređen podlistak-prilog za 2000. – „Vrt“ „Večernjeg lista“,
- dr. Joža Skok **više pjesama** uvrstio joj je u antologiju kajkavske poezije 20. stoljeća „**Rieči sa zviranjka**“ (1999.),
- prof. dr. Miroslav Šicel u "Antologiju hrvatske kratke priče" (2001.) uvrstio je priču „**Kak su trojica pesmu nosili**“,
- u „Kajkavsku liriku Moslavine“ (2009.) dr. sc. Dražen Kovačević uvrstio joj je **deset pjesama**,
- pjesma „**dipovci, ah dipovci**“ prvonagrađena joj je na **Ratkovićevim večerima poezije** u Bijelome Polju 1974. (Crna Gora),
- priča „**Umrežena**“ osvojila je prvu nagradu na natječaju „**Mate Raos**“ Ogranka Matice hrvatske Vrgorac 2011.^[5]
- roman „**Rez / Leica-roman u 36 slika**“ na natječajima VBZ-a 2010. i Ogranka Matice Hrvatske Osijek 2011. odabran je u uži izbor, a na T-portalovom natječaju uvršten među 11 kandidata za najbolji roman napisan na hrvatskom jeziku u 2012. godini,
- monodrama „**Strela boža vute pukla**“ nagrađena je na Susretima hrvatskoga duhovnog književnog stvaralaštva „**Stjepan Kranjčić**“ u Križevcima (2011.),
- zbirka pjesama „**Pevcov korak (kajkavski osebušek za eu)**“ finalist za nagradu „**Fran Galović**“ za najbolje djelo zavičajne tematike u 2012.
- priči **Svojih tijela gospodari**“ dodijeljena je prva nagrada na natječaju za kratku priču satiru „**Slavko Kolar**“ na Danima Slavka Kolara 2012.^[6] u Čazmi
- druga nagrada za djelo **Obrublivanje Veronikina rupca ili Muka 2013.** VI. na trienalnom književnom natječaju Pasijske baštine i DHK na temu Muke, dodijeljena na 22. svečanosti Pasijske baštine 2013.

- nagrada “**Katarina Patačić**” za najbolju kajkavsku knjigu u 2012. godini pjesničkoj zbirci „**Pevcov korak (kajkavski osebušek za eu)**“

O Božici Brkan, uz druge, pišu:

Tomislav Ladan u “Pjesništvo, pjesme, pjesnici” (1976.), „Vjesnikov leksikon” (1990.), „Tko je tko u Hrvatskoj” (1993.), „Tko je tko u hrvatskom gospodarstvu” (1995.), Josip Grbelja i Marko Sapunar u „Novinarstvo, teorija i praksa” (1993.), „Hrvatski leksikon” (1997.), „Leksikon članova DHK” (1999.), Petar Požar u „Leksikonu povijesti novinarstva i publicistike” (2001.), monografija „HND, Prvo stoljeće” (2010.), „Spomenica Društva hrvatskih književnika” (2010.), „Hrvatska književna enciklopedija” (2010.).

2

KATARINA BRKIĆ

Katarina Brkić (r. Boc), višegodišnja dopredsjednica Ogranka MH, rođena je u Kutini 15. prosinca 1949. Obitelj joj je živjela u susjednom selu Repušnici. Na Filozofskom fakultetu u Zagrebu diplomirala je jugoslavenske jezike, književnost i filozofiju. Spisateljskim radom počela se baviti još u gimnazijskim danima. Nažalost, njezin je uspjeh prekinut nakon sloma Hrvatskog proljeća, kada je, zajedno s vodećim kutinskim intelektualcima i svojim mužem

Ivanom Brkićem, bila odstranjena iz javnoga života, pri čemu joj je bio zabranjen i rad u struci. U javnost se vraća nakon demokratskih promjena 1990. Sada je umirovljenica.

Godine 1991. Objavila je u suautorstvu s Đurom Vidmarović zbirku stihova „Mojom Moslavinom (Matica hrvatska, Kutina)

2010. u nakladi izdavačke kuće „Spiritus movens“ iz Kutine objavljuje knjigu „Pjesme, priče i jedna drama“.

U knjizi *Pjesme, priče i jedna drama* sakupljeno je cjelokupno dosadašnje umjetničko stvaralaštvo Katarine Brkić, što znači njezine pjesme, pripovijetke, drama i umjetničke fotografije. Takav izbor sigurno odražava bojazan kako je pitanje hoće li joj se pružiti prilika za nova izdanja. Dakako, bilo bi daleko preglednije i za samu autoricu pogodnije da je svaki od navedenih književnih žanrova dobio vlastite korice.

3.

MILAN FRČKO (možda sa ženom)

Rođen je 1955. god. u Koprivnici. Oženjen je i otac je trojice sinova. Frčko je slikar i književnik. Slikati je počeo 1970. godine. Slike ovog umjetnika nalaze se u galerijama, muzejima, u crkvama i kod vrsnih kolekcionara diljem Europe. Kao književnik do sada je objavio zbirke pjesama "Snovi", "Ispunjenje", "Beleština" (kajkavsko narječje) i zbirku proznih zapisa pod nazivom „Duševni samostan“.

Član je DKH-a (Društva hrvatskih književnika), Književnog društva Prelog i LUDM-a Prelog. Kao i Pelud.net.-internet udruge za promicanje umjetnosti i kulture. Samostalni je umjetnik. Živi i radi u Koprivnici. Za opus kajkavskih pjesama Nagrađen je plaketom "Pavlek Miškina" 1997. godine u Koprivničko-križevačkoj županiji. Dobitnik je književne nagrade "Fran Galović" 2012. godine. Suradnik je u tiskovinama za vjersku edukaciju ("Zvona Svetog Nikole", Recital duhovnih pjesama "Stjepan Kranjčec"...). Urednik je i voditelj emisije "Etno baština - poezija i slikarstvo" na radiju "Glas podravine koja se emitira svake nedjelje od 12:45 do 13:30 sati na 94.1 Mhz.

Frčko se pojavljuje i kao ilustrator te fotograf u knjigama svojih kolega i pjesnika.

4

Esad Jogić

Esad Jogić (Prijeđor, 11. svibnja 1941.), hrvatski je književnik. Piše pjesme i prozu (pripovjetka). Po struci je grafički inženjer. Djeluje u Zagrebu, u kojem i danas živi.

Životopis

Esad Jogić rodio se je 1941. godine u Prijeđoru. U rodnom gradu pohađao je osnovnu školu. U Zagrebu je pohađao Grafički fakultet, na kojem je diplomirao 1984. godine. Bio je drugi u svojoj generaciji, a time je bio prvim diplomiranim grafičkim inženjerom u Bosni i Hercegovini.

Na hrvatsku je književnu pozornicu stupio dvama poetskim naslovima ranih 1980-ih, a početkom 1990-ih aktivnije se uključio u hrvatsku književnost.

Jednim je od autora koji je pisao djela na temu Domovinskog rata. Kuriozitet je da se njegov roman na tu temu *Mrtvi vlak*, nastavlja na roman jednog drugog književnika, roman *Mrežu* Vjekoslava Tomašića.^[1]

Članom je Društva hrvatskih književnika, Matice hrvatske i Jutra poezije.

Djela

Napisao je desetak knjiga. Prozne uradke i pjesme je objavio u nekolicini dnevnih listova i časopisa, kao što su *Hrvatsko slovo*, *Glas Koncila*, *Republika*, *Večernji list*, *Smib*, *Behar* i *Most - The Bridge*.

Djela su mu prevedena na ine jezike, a neka su ušla u encilopedije i antologije.

- *Fratar Anđel i druge priče*
- *Put u izlazak*
- *Tri žene i fratar*
- *Suze na licu vremena*, 2007.
- *Mrtvi vlak*, roman
- *Glumica*, zbirka pripovjedaka

5

DUŠKO LONČAR (dolazi sa ženom)

Rođen je 1932. u Paklenici.

Završio je hrvatski i ruski jezik na Filozofskom fakultetu u Zagrebu.

Od 1961. godine predaje u Ekonomskoj školi i Gimnaziji. Od 1987. godine je savjetnik za hrvatski jezik u Zavodu za školstvo Ministarstva prosvjete i športa Republike Hrvatske.

Potresen stradanjima Novske tijekom Domovinskog rata pisao je ratnu poeziju, koja je objavljena u zbirci *Ranjena ptica*.

Lončar uvodi basnu u naš kraj zbirkom *Basne i epigrami*, a epigramima ostaje vjeran i u sljedećoj zbirci *Nacvrncani epigrami*. Nakon nje, vraća se književnoznanstvenom tekstu; proučava život i rad Ive Kozarčanina i objavljuje monografiju koja je veliki doprinos dosadašnjim istraživanjima djela ovog pisca.

2004. godine uređuje *Zavičajnu čitanku* u kojoj je predstavljeno trideset hrvatskih književnika koji su rođeni, radili ili danas žive i pišu u Novskoj. Knjiga, osim karakteristike čitanke, ima i leksikografski karakter, što će biti siguran oslonac nastavi zavičajne književnosti.

Član je Društva hrvatskih književnika.

Djela:

- *Deset godina spomen područja Jasenovac (1977.)*
- *Ranjena ptica (1994.)*
- *Basne i epigrami (1999.)*
- *Nacvrncani epigrami (1999.)*
- *Poezija i proza Ive Kozarčanina (2001.)*
- *Vječni kralj (2002.)*
- *Zavičajna čitanka (urednik) (2004.)*
- *Književne prosudbe s razlogom (2005.)*
- *San o kazalištu (2006.)*
- *Živjeti s umjetnošću (2007.)*
- *Anđeo života (2009.)*

6.

NEVENKA NEKIĆ

Nevenka Nekić (Zagreb, 8. svibnja 1942.), hrvatska je književnica, prevoditeljica i slikarica. Po struci je diplomirana povjesničarka, bibliotekarica i profesorica hrvatskoga jezika.

Nevenka Nekić rođena je u Zagrebu 1942. godine. Studirala je na Pedagoškoj akademiji, gdje je diplomirala povijest i hrvatski jezik. Na zagrebačkom Filozofskom fakultetu diplomirala je povijest i knjižničarstvo.

Predavala je po školama u Zagrebu i zagrebačkoj okolici. Radila je u odjelu Društvu hrvatskih književnika za proučavanje književnosti u hrvatskom iseljeništvu, čiju je književnost promicala. Nakon svih tih mjesta, zadnje radno mjesto prije umirovljenja 2000. godine je bila zagrebačka Nadbiskupska klasična gimnazija.

Suradnicom je raznih elektronskih medija: Hrvatskog radija, Hrvatske televizije, Katoličkog radija i drugih.

Piše scenarije za dokumentarne filmove Obrazovno-znanstvenog i Dokumentarnog programa HRT-a. Napisala ih je više od 55. Za radijske je postaje pisala emisije iz povijesti i književnosti.

Sudionicom je hrvatska pjesničke manifestacije Croatia rediviva: Ča, Kaj, Što - baštinski dani 2004., 2007., 2009. i 2011. godine.

Članicom je Društva hrvatskih književnika, Društva hrvatskih književnika Herceg-Bosne, Matice hrvatske, Matice slovačke, Društva hrvatsko-slovačkoga prijateljstva, društva Napredak i inih.

Dopredsjednica je Hrvatske paneuropske unije.

Književno stvaralaštvo

Književna djela piše od 1978. godine. Prvo djelo joj je bila novela *Jedan dan maloga čovjeka*. Od tada redovno piše za razne časopise (Hrvatsko slovo i dr.), Njen spisateljski opus čine eseji iz likovne umjetnosti, pjesme, pripovijetke, polemički i politički članci, putopisi, romani, drame te lirski proza. Pisala je kritičke osvrtne, povijesne tekstove. Uređivala je listove Hrvatsku domovinu i Ognjište.

Ostale umjetničke djelatnosti

Njeno umjetničko stvarateljstvo nije ostalo ograničeno na književni rad, nego se je usmjerila i na likovnu umjetnost. Slika umjetničke slike koje je izložila na tridesetak samostalnih i skupnih izložba.

Prevodi s njemačkog i slovenskog jezika.

Djela

Nepotpun popis djela:

- *Život i djelo dr. Antuna Bauera, Đakovo, 1992.*
- *Moja mala suputnica iz Pregrade: lirski zapisi, Matica hrvatska Pregrada, Pregrada, 1994.*
- *Ruđe iz Dubrovnika, NKG, Zagreb, 1995.*
- *Bračka kvadrifora, KS, Zagreb, 1995.*
- *Legende, kronike i zapisi, HDSP, Zagreb, 1997.*
- *Grad-zvijezda, Ogranak HPEU, Karlovac, 1998.*
- *Vukovarske elegije, HKD sv. Jeronima, Zagreb, 1999.*
- *Croatia petrea, (zbirka pjesama), Ogranak MH i drugi, Mostar, 2000.*
- *13 strašnih priča i jedna groteska, Hrvatska kulturna zaklada, Zagreb, 2001.*
- *Uspomene iz Slovačke, M. Slovačka, Zagreb, 2002.*
- *Ispovid Marije Mijatove sestri Grgici, (drama), 2002.*
- *Poljubac antike, Naklada Bošković, Split, 2003.*
- *Anđeo tame, Ogranak Matice hrvatske Vukovar i Franjevački samostan Vukovar, Vukovar, 2004.*
- *Tajne sfere, Naklada Bošković, Split, 2004.*
- *Raosov zbornik, Imotski, 2005.*

- *Šetnja s carskom maskom: Splitu za 1700. obljetnicu*, Naklada Bošković, Split, 2005.
- *Hobotnica*, Naklada Bošković, Split, 2006.
- *Stotine godina visovačke samoće*, Naklada Bošković, Split, 2007.
- *Ruđer Bošković*, Naklada Bošković, Split, 2008.
- *Kardinalovo srce: roman o kardinalu Stepincu i stradanju hrvatskog naroda pod komunizmom*, Verbum, Split, 2008.
- *Hobotnica II*, Naklada Bošković, Split, 2009.
- *Burik: roman o svećeniku ubijenom u Domovinskom ratu*, Udruga dr. Ante Starčević - Tovarnik, Tovarnik, 2009.
- *Demon i Sveta Krv*, Verbum, Split, 2009.
- *Jean ili miris smrti*, Udruga dr. Ante Starčević - Tovarnik, Tovarnik, 2012. (najčitaniji roman u Hrvatskoj rujna 2012. prema Hrvatskom knjižničarskom društvu)

Nagrade i priznanja

- 1998.: državna nagrada RH Ivan Filipović za djelatnost na polju odgoja i kulture.
- 2001.: posebna nagrada za Serra priču (DHK)
- 2002.: Raosova nagrada za monodramu
- 2003.: posebna nagrada za Serra priču
- 2005.: 1. nagrada za Serra priču
- 2007.: 2. nagrada na Pasijskim danima za roman *Čudo u Središtu svijeta (Demon i Sveta Krv)*
- 2007.: 2. nagrada Dubravko Horvatić za prozu, za priču *Kajo moja*^[1]
- 2010.: posebna pohvala prosudbenog suda za dodjelu nagrade Bili smo prvi kad je trebalo za knjigu *Burik*

7

JOSIP PALADA

Josip Palada (Dograde kraj Trogira, 17. prosinca 1935.), hrvatski je književnik. Piše pjesme. Živi u Prudnicama u Brdovcu.

Životopis

Josip Palada rodio se u Dogradama kraj Trogira, 1935. godine. Osnovnu školu polazio je i svršio u Dogradama i Marini te Vučevcima kod Đakova gdje je njegova obitelj doselila nakon Drugoga svjetskog rata.^[1] Srednje tehničku školu polazio je i svršio u Osijeku, 1955. godine,^[2] nakon čega je upućen u Školu rezervnih oficira veze u Požarevac, gdje je diplomirao 1956. godine.^[1] Poslije toga preselio se je u Zagreb gdje živi i radi (u PTT-u kao rukovoditelj gradilišta telekomunikacijskih sustava) do umirovljenja, 1992. godine. Školovao se i na Višoj pedagoškoj akademiji i Filozofskom fakultetu.

Početkom Domovinskoga rata kao dragovoljac bio je osnivačem i ratnim zapovjednikom (u činu kapetana) Satnije hrvatskih umjetnika.^{[1][3]}

1964. je godine bio jednim od utemeljitelja Jutra poezije zajedno s Gustavom Krklecom, Vjekoslavom Mayerom, Vesnom Parun i inima.^[4]

U nekoliko je navrata bio članom prosudbenog odbora za dodjelu nagrade Zvonimir Golob.^{[5][6][7]}

Sudionikom je Croatia rediviva: Ča, Kaj, Što - baštinski dani 2009. godine.^[8]

Djela

(izbor)^[9]

- *Lutke*, 1974., zbirka pripovijesti za djecu
- *Iz poštanske torbe*, 1975., roman za mladež
- *Divlje jagode*, 1977., zbirka igrokaza
- *I tad umre dan*, 1979.
- *Mucava ulica*, 1980.
- *Miris majke*, 1985., roman
- *Kultura s radničke ceste*, 1988., zbirka eseja, publicističkih zapisa i priča
- *Urla tišina*, 1989., pjesnička zbirka
- *Među nama*, 1996., eseji o slikarima
- *Stiglo me*, 1998., pjesnička zbirka
- *Mogila*, 2001., pjesnička zbirka
- *Sвето ime Vukovar - fotografije*, 2002.
- *Viđenja*, 2003., pjesnička zbirka
- *Stanari sna*, 2003.
- *Hrvatski domovinski rat - 250 kilometara diljem Hrvatske*, 2004.
- *Priče iz hrvatske nigdine*, 2005.
- *Još ću ja dugo hrabar živjeti* (drugo izmijenjeno izdanje): Josip Palada i Fabijan Lovrić, 2006.
- *Ako ne otputuješ*, 2007., pjesnička zbirka
- *Veliki prijatelji*, 2009., zbirka igrokaza
- *Po Hrvatskoj - priče*

8

MARIJA PEAKIĆ MIKULJAN

Marija Peakić Mikuljan (Drenovci, Županja, 7. svibnja 1943.), hrvatska je kulturna djelatnica, lektorica, urednica i književica. Po struci je diplomirana profesorica književnosti i filozofije. Piše pjesme, prozu (novele, pripovjetke, filmske scenarije, kratke priče), eseje i drame (televizijske drame, radijska drama) te djela za djecu.

Životopis

Rodila se je 7. svibnja 1943. godine u selu Drenovcima, kod Županje, u katoličkoj obitelji. Djetinjstvo i ranu mladost živi u vrlo teškim prilikama kao dijete dugogodišnjeg političkog zatvorenika. Samo zahvaljujući velikoj majčinoj žrtvi uspijeva dobiti željeno obrazovanje. Osnovnu školu pohađala je u Livnu, a zatim u Derventi gdje na tamošnjoj gimnaziji i maturira.

Na Filozofskom fakultetu u Zagrebu diplomirala je književnost i filozofiju. Još za vrijeme studija započinje raditi kao lektor kod prof. Petra Guberine. Kasnije prelazi u izdavačko poduzeće "Mladost" u kojem, kao urednica nekoliko zapaženih biblioteka, radi punih 17 godina. Paralelno s uređivanjem knjiga u prostorijama poznate "Kuglijeve knjižare" vodi iznimno posjećenu i za ono vrijeme vrlo otvorenu književnu tribinu.

Početak 1985. godine izabrana je za predsjednicu Društva hrvatskih književnika kao prva žena u povijesti toga društva. Na toj je dužnosti, u dramatičnim političkim okolnostima (u Beogradu se suprotstavila velikosrpskim snagama oko SANU i Udruženja književnika Srbije, a u Zagrebu komunističkom moćniku Stipi Šuvaru i njegovim satelitima u kulturnim institucijama) izdržala nepuna dva mandata da bi se krajem 1988. godine vratila izdavaštvu prešavši na dužnost direktorice Nakladnog zavoda Matice hrvatske. U to vrijeme isključivo osobnom odlukom bez obzira na ozbiljne prijetnje vlasti, odlučuje se za objavljivanje knjige dr. Franje Tuđmana "Bespuća povijesne zbiljnosti". Pred sam početak Domovinskog rata odlazi u Ministarstvo iseljeništva RH na mjesto višeg savjetnika, a nakon toga u Središnjicu HDZ gdje je radila u informativnom odjelu, na odnosima stranke s javnosti.

Na HRT dolazi 1995. godine i na početku radi kao pomoćnica direktora za program. No, uskoro se sasvim vraća struci i prelazi na više godina slobodno mjesto urednika Umjetničkog programa, a nakon toga prihvaća ponuđeno mjesto odgovorne urednice Kulturno-umjetničkog programa. Posebno se angažira na formiranju religijskog programa i na razvijanju dokumentarnog i dramskog programa HTV.

1999. godine pobjeđuje na natječaju za glavnu urednicu HTV, no nakon samo dva tjedna daje ostavku ne pristajući na smanjene ovlasti i potpunu degradaciju funkcije glavnog urednika u okviru beskrupulozne političke borbe za vlast i utjecaj na HTV.

Udata je i majka dvoje već odrasle djece.

Marija Peakić-Mikuljan objavila je devet knjiga:

- *Nemir cvjetanja* (pjesme), Dobjoj, 1962.
- *Tako nastaje sunce* (pjesme), Mladost, Zagreb, 1969.
- *Obiteljski album* (zbirka novela), Alfa, Zagreb, 1977.
- *Da nas danas* (pjesme), biblioteka Razlog, Izdavačko poduzeće Liber, Zagreb, 1974.
- *Tragom kao* (pjesme), Tiskarsko-izdavački zavod "Zrinski", Čakovec, 1978.

- *Tamo gdje me nema* (izbor poezije na engl.), The Bridge, Društvo književnika Hrvatske, Zagreb, 1978.
- *Java* (pjesme), Biblioteka suvremenih pisaca, Čakavski sabor, Split, 1979.
- *Ptice na prozoru* (pjesme), Suvremeni pjesnici, August Cesarec, Zagreb, 1982.
- *Nešto kao herbarij* (TV-drame), Sfinga, Koprivnica, 2001.

O njezinim knjigama pisali su poznati hrvatski književni kritičari: Branko Bošnjak, Dalibor Cvitan, Igor Mandić, Tomislav Ladan, Luko Paljetak i mnogi drugi. Za svoja pjesnička, prozna, esejistička i dramska ostvarenja više puta je nagrađivana. Među najznačajnije nagrade koje je dobila su:

1. nagrada lista "Telegram" za poeziju i prozu
1. i 3. nagrada "Večernjeg lista" za kratku priču
1. nagrada za dokumentarnu radio dramu *Ljuski zrak* u konkurenciji 49 zemalja svijeta 1979. godine u Berlinu
1. nagrada sarajevske revije "Odjek" za najbolji esej godine pod naslovom *Putovanje u prizor* ostatka (tema: utjecaj televizije na ljudski život, društvo i kulturu). Visoka žuta žita 2010.

Njezine pjesme i pripovijetke, kao i radio-dramski tekstovi prevedeni su na više stranih jezika (na poljski ju je prevela Lucja Danielewska), a brojna ostvarenja uvrštena su i u različite dosadašnje antologije. Na Hrvatskom radiju Marija Peakić-Mikuljan realizirala je nekoliko radio drama: *Obiteljski album*, *Radi se o našim psima*, *To*, *Ljudski zrak*. Na Hrvatskoj televiziji ostvarila je dvije TV drame za djecu – *Nemojte me zvati Robi* i *Marsijanci na Olimpijadi*. Za odrasle pak emitirane su njezine TV drame – *Obiteljski album*, *Radi se o našim psima*, *Doktorova noć* i kratki igrani film *Ponedjeljak*. U dugometražnom igranom filmu okušala se kao pisac dijaloga u filmu *Hoću živjeti* i kao scenaristica filma *Crveni i crni*. Posljednjih deset godina često je kao scenaristica potpisivala emisije s tematikom Domovinskog rata, ili one iz poznate serije *Sudbine Dokumentarnog programa HTV*.

Većinu njezinih scenarističkih radova u filmski ili televizijski izraz pretočio je njezin suprug Miroslav Mikuljan, poznati hrvatski filmski i televizijski redatelj.

Za svoj umjetnički, kulturni i politički angažman Marija Peakić-Mikuljan primila je za života prvoga hrvatskog predsjednika dr. Franje Tuđmana tri visoka odličja - Red Danice hrvatske s likom Marka Marulića, Red hrvatskog trolista i Spomenicu domovinske zahvalnosti.

2006. je godine bila članicom prosudbenog odbora za dodjelu nagrade Zvonimir Golob.^[1], a bila je i u prosudbenom sudu za nagrada Bili smo prvi kad je trebalo.

Sudionica je Pjesničkih susreta u Drenovcima.

Članica je Hrvatskog kulturnog vijeća, u kojem je članica upravnog odbora.

9

NENAD PISKAČ

Nenad Piskač (1962.) je hrvatski novinar, publicist, putopisac, esejist i pjesnik. Suradnik je nekoliko hrvatskih internetskih portala, među ostalima portalu Hrvatskog kulturnog vijeća, Hrvata AMAC i inih. Suradnik je časopisa Hrvatskog slova kao autor i kao član ocjenjivačkog suda koji dodjeljuje nagradu Dubravko Horvatić. Objavljivao je u Brdovečkom zborniku. Pisao je prozu na kajkavštini. U putopisima je opisivao Mađarsku i Hrvatsku (*U ulici Vaci stavih ruku na persa*).

Djela

- *Vatrom na rijeku*, 1986.
- *U trenutku apokalipse*, 1995.
- *Očeva šutnja*, 1999.
- *Pogled s burze 10290: (zasluge, sluge, usluge)*, 2002.
- *Poražena Hrvatska: udžbenik o prevrednovanju hrvatstva*, 2002.
- *Između Hrvata i Hrvatske*. 2003.
- Javor Novak: *Da sam imao Hrvatsku*, (urednik: Nenad Piskač), politička analitika, izbor članaka iz "Hrvatskoga slova" (2003.)
- *Prvo racunalo - roman za odraslu djecu* (posvećena Kati Šoljić, sinu generala Ante Gotovine i Carli del Ponte), 2004.
- *Rieči su luknje su rieči*, 2005.
- *Nebeska Srbija u Hrvatskoj: mit, zbilja, oprost, zaborav, obnova*, 2005.
- *Velika Hrvatska*, 2006.
- *Eurodresura*, 2007.
- *Haag protiv Hrvatske: (akcijski plan u očima medija)*, 2007.
- *U boj za sanak svoj*, 2009.

Putopisi su mu ušli u antologiju *Hrvatski putopis: od XVI. stoljeća do danas : antologijski izbor*, prireditelja Dubravka Horvatića, a pjesme u antologijama *Hrvatska uskrsna lirika: od Kranjčevića do danas*, prireditelja Božidara Petrača i *Dunav u hrvatskom pjesništvu od srednjovjekovlja do danas : antologijski izbor*, prireditelja Dubravka Horvatića i Stjepana Sučića te antologiji *Molitvenik hrvatskih pjesnika: vijenac molitava*, u izboru Josipa Brkića.

Dragutin Pasarić (Repušnica, 1948.) je novinar, ratni izvjestitelj, publicist, pjesnik, nakladnik, društveni djelatnik, istraživač moslavačke prošlosti. Zbog dugogodišnjeg kulturnog, književnog i publicističkog rada nazivaju ga i kutinski Spiritus movens. Potaknuo je Josipa Badalića za pisanje njegovih čudesnih „Moslavačkih razglednica“ koju je knjigu i uredio. Prijateljevao je s Ivom Serdarom, Matkom Peićem na korist moslavačkog kraja. Objavio je za svoj kraj već kultnu knjigu „Vidici kutinski“. Uredio je, predgovorom obogatio i u svojoj izdavačkoj kući objavio monografiju Piljenica.

Izazov mu je doći u jedno selo i upoznati svaku kuću, proučiti ljudske sudbine i tradicijske običaje. Objavio je velik broj knjiga i nebrojeno članaka, osvrti, prikaza, komentara.

Stjepan Šešelj (Podgradina, Opuzen, 16. lipnja 1947.) suvremeni je hrvatski književnik, piše pjesme, drame (za radio, kazalište i televiziju) i prozne tekstove (književne i likovne prikaze, osvrte na hrvatske kulturne, društvene i političke događaje i pojave).

Životopis

Rođen je 16. lipnja 1947. u Podgradini, danas dio Opuzena. Školu je pohađao u Podgradini, Opuzenu i Pločama, a pravo je diplomirao na Pravnom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Dugi niz godina radio je kao tajnik Akademije likovnih umjetnosti. Redoviti član Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti - Razreda za matematičke, fizičke i kemijske znanosti postaje 24. srpnja 1991. godine.

Urednik je u Galeriji Stećak Klek (Liber), Sekciji DHK za proučavanje književnosti u hrvatskom iseljeništvu (Prinosi za povijest književnosti u Hrvata, Korabljica), HKZ-Hrvatskom slovu (Knjižnice Hrvatsko slovo, Oratio pro Croatia, Djela hrvatskih književnika) i tjedniku za kulturu Hrvatsko slovo, zbog čega je 2005. postao i optuženik haaškoga Međunarodnog kaznenoga suda. Ravnatelj je Hrvatskoga slova od 1995. i Hrvatske kulturne zaklade od 1997. Jedan je od osnivača, te dopredsjednik Hrvatskoga kulturnog vijeća.

Do sada su mu objavljene knjige pjesama: Škrapa, NZ Matice hrvatske i NS Grada Zagreba, Zagreb, 1970., za koju je dobio nagradu "A. B. Šimić", Očina, CDD, Zagreb, 1977., Amerika Croatan America, pjesničko-grafička mapa i knjiga, sa slikarom Antonom Cétinom, Zagreb-Toronto, 1988., Dulo, NZ Matice hrvatske, Zagreb, 1991., Škrapa Očina Dulo, NZ Matice hrvatske, Zagreb, 1997., Hrvatska jest, sabrani tekstovi o hrvatskim kulturnim, društvenim i političkim događajima i pojavama, Knjižnica Hrvatsko slovo, Zagreb, 1997., Nepoćudne komedije (Suseda prek puta, Gost s Harvarda, Upis), radiokomedije, Zagreb, 2005., S juga glasnik, zbirka pjesama, Mala knjižnica Društva hrvatskih književnika, Zagreb 2006. Zastupljen je u više antologija hrvatskoga pjesništva, drame i putopisa, te u leksikonima i pregledima povijesti hrvatske književnosti.

Neka djela mu je na njemački preveo Jozo Mršić.

Joja Ricov (Kali na Ugljanu 25. ožujka 1929.) hrvatski književnik i profesor

Životopis

U osnovnu školu je krenuo u Kalima, nastavio u Zadru i završio školovanje u Zagrebu. Profesor je slavistike, pjesnik, prevoditelj, književni i likovni kritičar, esejist, publicist i dramski pisac. U partizanima je od srpnja 1943., zatočenik u nacističkom logoru Musapstan kraj Zadra 1944. Ni nova vlast nije bolja, od srpnja 1959. do travnja 1961. zatočenik je u konclogoru "Grgur" do Golog otoka zbog "kontrarevolucionarne" poezije Marabunte. Umjetnički je savjetnik kazališta "Trebbo" T. Comella u Milanu (1962.-1963.), dopisni urednik milanskog periodika "D'Ars Agency" (1963.-1967.), urednik "Hrvatskog književnoga lista" i Zajednice samostalnih pisaca TIN (1968.-1969.), audio-rehabilitator u Centru SUVAG (1968.-1984.), lektor hrvatskoga i srpskog jezika i književnosti na Državnome i Katoličkom sveučilištu u Milanu od 1973. do 1975. Član je specijalističke ekipe stručnjaka Verbotonalnoga sustava P. Guberine, uveo je u Italiji VM i AVGS metodu za rehabilitaciju slušnooštećenih i učenje stranih jezika.

Neka njegova djela je u njenoj antologiji *Zywe zradla* iz 1996. sa hrvatskog na poljski prevela poljska književnica i prevoditeljica Łucja Danielewska.

Nepotpun popis djela

- *Ivo Mašina-pitate me, tko je to?*, Lumin, Zagreb, 1994.^[1]
- "Zadre moj domajo" Zagreb 2007. ISBN 978-953-227-051-8
- "Moj antifašizam : autobiografija" Zagreb 2006. ISBN 953-227-043-4
- "Verige: drame" Zagreb 2000.
- "Marabunta : pjesme" Zagreb 1968.
- spomen-knjiga *Stošinečki spomendan* (o Plešivičkom sastanku)^[2]

Pjesme su mu izašle i na stranicama Hrvatskog slova, Zadarske revije i drugih listova.

Đuro Vidmarović (1947.) je hrvatski književnik i povjesničar iz Zagreba. Bio je hrvatski politički dužnosnik i diplomat.

Književni i kulturni rad

Objavio je više knjiga pjesama i književno-povijesnih raščlamba, osvrti i prikaza.

Prevodi sa ruskog i ukrajinskog jezika (Aleksandr Šimonovič Korotko, Jehuda Amihaj, Igor Bunič...) i ukrajinskog jezika (Serhij Hrabar (Sergij Volodimirovič Grabar), Stanislav Višenjskij, J. Oros...).

Bio je urednik nekoliko knjiga iz područja povijesti i književnosti (Ezra Ukrainčik, "Pjesništvo moliških Hrvata= Poesio de Molizaj Kroatoj" u suradnji sa Marijom Belošević i Antoniom Sammartinom).

Priredio je nekoliko antologija (sam ili u suradnji). Neka njegova djela su ušla u antologiju novije hrvatske marijanske lirike *Duša duše hrvatske* Nevena Jurice i Božidara Petrača.

Član je Glavnog odbora Matice hrvatske i Društva prijatelja glagoljice. Član je upravnog odbora Hrvatskog kulturnog vijeća.

2011. je godine bio predsjednikom povjerenstva za dodjelu nagrade Ksaver Šandor Gjalski.^[1]

Znanstveni rad

Piše za nekoliko časopisa, revija i zbornika, kao što su Marulić, Hrvatsko slovo, Hrvatski sjever, Podravski zbornik...

Bavi se ruskim i židovskim pjesništvom, pjesništvom Hrvata u Mađarskoj, gradišćanskim Hrvatima, poviješću Hrvata u Ukrajini, poviješću Ukrajine i sl..

Politički rad

Jedan je od "barakaša", osnivača HDZ-a. Kao član te stranke, bio je u dva mandata saborskim zastupnikom. Od 1992. do 1994. bio je čelni čovjek zagrebačke organizacije HDZ-a. ^[2] Četiri godine je bio je hrvatski veleposlanik u Ukrajini. Na tu dužnost je postavljen 22. prosinca 1994..^[3], a na istoj je ostao do 1999. godine.

Djela

(izbor)

- *Podravina u pjesničkom stvaralaštvu Hrvata u NR Mađarskoj* , članak, 1981.
- *Bujice i bregovi*, pjesme, 1985.
- *Mojom Moslavinom* (suautor s Katarinom Brkić), 1991.
- *Koraci*, izabrane pjesme, 1991.
- *Suvremeni tokovi u pjesništvu mađarskih Hrvata* , 1991.
- *Poemaro de Kroatoj en Hungario* , 1992. (suurednik sa Mijom Karagićem i Marijom Belošević), 1992.
- *Pjesništvo gradišćanskih Hrvata = Poemaro de Burglandaj Kroatoj*, (suurednik sa Marijom Belošević i Mijom Karagićem), 1992.
- *Gradišćanskohrvatske teme II*, 1998.
- *Kijevski listići i glagoljaštvo u Ukrajini*, predavanje, 2002.
- *Aleksandar Korotko u vremenu i prostoru* , 2003.
- *Malo poznate povijesne činjenice o Ruskoj pravoslavnoj crkvi. Raskol godine 1927.* , Crkva u svijetu, članak, 2003.
- *Juraj Lončarević - bio-bibliografija*, 2005.
- *Iz književne zaostavštine Božene Loborec* , članak, 2005.
- *Horus u krletci*, pjesme, 2007.
- *Paprat i lišaji*, književni prikazi i osvrti, 2007.
- *Izabrane pjesme Đuse Šimare Pužarova*
- *Sjećanja i prilozi za povijest diplomacije Republike Hrvatske*, 2008. (urednik i suautor)
- *Franjo Tuđman i ideja o hrvatskoj državnoj nezavisnosti na vjetrometini svjetsko-revolucionarnih državno-imperijalnih i ekumensko-univerzalnih pokreta* (u Zborniku Dana Franje Tuđmana 2008.)

Nagrade i priznanja

- 3. nagrada za putopis na 1. Susretu hrvatskoga duhovnoga književnoga stvaralaštva Stjepan Kranjčić 2009. za putopis *Kršćani na drugi način*^[4]

12.A - Franjo Mandić – Zagreb – Slavonski Brod**FRANJO MANDIĆ**

Rođen je 1944. godine u Grabovici kod Mostara. Poslije završene ekonomske i prometne srednje škole, završio je 1. stupanj Ekonomskog fakulteta. Najveći dio svoga života provodi u Slavoniji: Slavanskom Šamcu, Strizivojni i Slavanskom Brodu. Zadnjih nekoliko godina živi u Zagrebu.

Piše pjesme i kratke priče koje objavljuje u nekim časopisima. Intenzivnije djeluje u crkvenom pokretu Hrvatska schönstattska obitelj gdje je suradnik u listu „Pismo saveza“ i župnom listu župe Sv. Ivana apostola i evanđelista „Živjeti zajedno“, u kojima objavljuje svoje pjesme i kratke priče.

Član je udruge ljubitelja pera i kista „Pegaz“ iz Zagreba, koja je izdala zbirku poezije „Zajedno na putu“, Zagreb, 2011. i zbirku radova „Zajedno na putu“, Zagreb, 2012. godine, gdje je bio jedan od autora.

U zadnje vrijeme piše eseje i kratke priče u kojima prikazuje isječke životne stvarnosti današnjeg čovjeka. Njegovi likovi duboko proživljavaju životne trenutke, ali uvijek izvuku pouku da treba slijediti put ljubavi, nade i istine. U većini njegovih pjesama provlači se moralna nit kršćanskog nadahnuća u želji da svakom čitatelju pošalje poruku.

12 B - Luka Štilinović**LUKA ŠTILINOVIĆ**

Rođen je 1935. u Subotici u brojnoj hrvatskoj obitelji. Osnovnu školu i gimnaziju završio je u Subotici. Diplomirao je na Biotehnološkom i Veterinarskom fakultetu u Zagrebu, magistrirao na Prirodoslovno-matematičkom fakultetu u Zagrebu, doktorsku disertaciju obranio na Farmaceutsko-biokemijskom fakultetu u Zagrebu, obavio specijalističku praksu iz područja profesionalnih alergoza u Londonu.

Objavio je preko 80 znanstvenih i stručnih radova. Nakon diplome zaposlio se u Subotici u Zavodu za zdravstvenu zaštitu, gdje ubrzo postaje najmlađi voditelj Odjela za Biokemiju. Natječajem dobiva mjesto asistenta u Odjelu za profesionalne bolesti JAZU u Zagrebu, gdje postupno napreduje do direktora Instituta za medicinska istraživanja i medicinu rada. U mirovinu odlazi s mjesta načelnika inspekcije zaštite prirode i okoliša Ministarstva zaštite okoliša, graditeljstva i prostornog uređenja Republike Hrvatske. Profesor je na Veleučilištu u Kralovcu iz područja zaštite prirode i okoliša.

Od ministrantskih dana rado je pomagao drugima. Prije Domovinskog rata mnogi su studenti našli svakovrsnu podršku, tako i jedan stan u Zapruđu bio je namijenjen njima. Tijekom Domovinskog rata uz mnoge dužnosti, prvog upravitelja Toksikološke službe RH, direktora Instituta za medicinska istraživanja itd., uz izdašnu podršku supruge Marije, i drugih članova Društva vojvođanskih i podunavskih Hrvata, osniva fond za studente „A. G. Matoš“ te okuplja svoje mlade suzavičajnike. Jedan je od potpredsjednika Zajednice protjeranih Hrvata iz Srijema, Bačke i Banata.

Sklonost prema pjesništvu pokazuje od pučkoškolskih dana, međutim tek prije desetak godina ima niz objavljenih pjesama i proza, a neke su u izvornoj bunjevačkoj ikavici. U

uredništvu je časopisa „Živjeti zajedno“ župe Sv. Ivana evanđelista, Utrina, Zagreb, i razumije se, od osnutka je član udruge „Pegaz“.

12 C - Suzana Ujević – Zagreb – Split

SUZANA UJEVIĆ

Rođena je 1957. u Splitu gdje je završila osnovnu školu, klasičnu gimnaziju i 1. stupanj Ekonomskog fakulteta te kratko radila u HZZO-u do preseljenja u Zagreb 1980. radi udaje.

Lijep broj godina posvetila je odgoju djece i mirnom obiteljskom životu. Po odrastanju djece ponovo se zapošljava i aktivno uključuje u život župne zajednice gdje se s radošću druži s knjigama i ljubiteljima knjiga u župnoj knjižnici. Članica je zajednice Prijateljice sv. Anđele, koju vode časne sestre Reda sv. Uršule kao i Kršćanskog kulturnog centra.

Redovito je sudjelovala na biblijsko-molitvenim susretima u župi Sv. Ivana apostola i evanđelista pa je započela pisati molitvenu poeziju potaknuta razmatranjima tekstova Svetoga pisma.

- Svojim pjesmama sudjelovala je u zbirkama pjesama „Zajedno na putu“ ljubitelja pera i kista „Pegaz“, Zagreb, 2011. godine i 2012. godine.

12. D - Hela Švarc – Zagreb

HELA ŠVARC

Rođena je u Zagrebu gdje završava gimnazijsko i fakultetsko školovanje. Diplomirala je na Farmaceutsko-biokemijskom fakultetu. Uz posao u struci, umjetničkim radom bavi se s prekidima skoro 30 godina, zadnjih petnaestak godina intenzivnije, i to u području likovnih umjetnosti.

Nakon odgovarajućeg školovanja bavi se umjetničkom keramikom. Sudjeluje na izložbama, također izlaže na I. svjetskom trienalu male keramike. Dobitnica je Godišnje nagrade „Zlatni kist“ za keramički nakit. Djeluje kao član likovnog društva “Grupa 69“ te Hrvatskog likovnog društva.

Zatim nekoliko godina profesionalnim tehnikama oslikava svilu, na koju prenosi motive hrvatske baštine (glagoljica, pleter). Školovanjem na dvogodišnjoj autorskoj školi stječe diplomu slikarice, nakon čega završava program slikarskog usavršavanja, tzv. majstoricu. Isprobala se u različitim slikarskim medijima, a izlagala je grupno i samostalno. Najnoviji radovi su sakralne teme slikane klasičnom tehnikom ulja na platnu.

Već u ranoj dobi osjeća sklonost pisanoj riječi. Osim nekoliko literarnih radova u djetinjstvu i mladenačkoj dobi, pisanjem proze i poezije ponovo započinje u župnom listu župe Sv. Ivana evanđelista „Živjeti zajedno“. Nastupa u crkvenom pjevačkom zboru. Djeluje kao član župnog Caritasa. Također je članica zajednice Prijateljice sv. Anđele, koju vode časne sestre Reda sv. Uršule.

Svojim pjesmama sudjelovala je u izdavanju prve i druge zbirke pjesama ljubitelja pera i kista „Pegaz“, pod nazivom „Zajedno na putu“.

15. E- Goran Gatalica - Zagreb

Milan Bešlić

rođen je 1953. godine u Slavonskom Brodu. Podrijetlom je iz Sinja. Završio je Filozofski fakultet Sveučilišta u Zagrebu. Likovni je i književni kritičar i esejist, piše u novinama, stručnim časopisima i elektroničkim medijima. Autorski je priredio više od stotinu izložbi suvremenih hrvatskih umjetnika u muzejima i galerijama u Hrvatskoj i inozemstvu, te za njih napisao kataloške tekstove i studije. Autor je i dokumentarnih filmova o hrvatskim slikarima, kiparima i književnicima u produkciji HRT-a. Napisao je i knjigu „Oltar hrvatske domovine“ o istoimenom kiparskom djelu Kuzme Kovačića, autori fotografije Nino i Goran Vranić. S talijanskim likovnim kritičarom i pjesnikom Giorgiom Segatom potpisuje monografsku knjigu JORDAN u izdanju AGM iz Zagreba 2009. Autor je i Jordanove retrospektivne izložbe u Modernoj galeriji u Zagrebu 2010./11. godine. Godine 2011. u Velikoj Pisanici, rodnom mjestu Ede Murtića, pokrenuo je i autorski koncipirao kulturnu manifestaciju “Dani Ede Murtića”. Autor je izložbe “Osam suvremenih hrvatskih umjetnika” u Galeriji-Muzeju Lendava (Slovenija, 2011.). Napisao je i uredio monografsku knjigu Galerija Forum 1969.-2009. kojoj je voditelj od 2000.do 2005., a od 2005. predsjednik njezina Umjetničkog savjeta. Živi i radi u Zagrebu